

Už méj miléj zvony zvónhá,
už muzika hraje;
už mů milú pochovali,
už je všecko márné.

Píseň tuto složila Kat. Hudečková, roz. Zemanová.

5.

Od Vsetína.

Živě.

Neščas-ný Vsetínský zá-me - ček, neščas - ný
ten panský dvůr! Chodíl tam sy - ne - ček, roz-tr - háł kr - pe - ček
je-den ce - lý, dru-hý půl.

Neščasný Vsetínský zámeček,
neščasný ten panský dvůr!
Chodíl tam syneček,
roztrháł krpeček,
jeden celý, druhý půl.

Mamičko, de je vaša céra?
Já ju přišel navštívit;
tři řeta minuły,
co sem i neviděl,
já ju prišel potěšit.

Ceruška na kerchově leží,
tam je její posteľka;
nemyslí, synečku,
švárný šohajíčku,
že bude tvoja ženka.

Staň, milá, z hrobu hlubokého,
promlouv ke mně slovečko!
Já bych ráda stała,
k tobě promlúviла,
mám zemdlené srdečko.

Ukažte ke kerchovu cestu,
já sa na ňu podívám,
žije-li tam ešče,
černooké děvče,
nech sa s ním rozhováram.

Dyž sem už na kerchov doběhl,
uviděl sem hrob nový;
dvě růže červené,
znamení ně dały:
Tu leží potěšení.

Kdo to tady chodí po hrobě,
a mé srce stlačuje?
Chodí to syneček,
švárný šohajíček,
co tě věrně miluje.